

Sygn. akt I. Ca 349/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Aneta Ineza Sztukowska
Sędziowie:	SSO Alicja Wiśniewska SSO Małgorzata Szostak – Szydłowska (spr.)
Protokolant:	st.sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 09 października 2019 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. Z.**

przeciwko **(...) Bank (...) S.A. w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanego (...) Bank (...) S.A. w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 20 maja 2019 r., sygn. akt I C 120/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I o tyle, że pozbawia wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 27 grudnia 2010 roku wystawiony przez pozwanego (...) Bank (...) S.A. w W. przeciwko powódce E. Z., zaopatrzonej sądową klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 stycznia 2011 roku w sprawie sygn. akt I.1.Co 71/11 i wydany ponownie w miejsce utraconego postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie sygn. akt I.1.Co 1801/16 – w części, tj. ponad kwotę 2.727,57 zł (dwa tysiące siedemset dwadzieścia siedem 57/100 złotych) i co do tej kwoty powództwo oddała;

II. oddała apelację w pozostałej części;

III. koszty procesu przed Sądem II-giej instancji pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

SSO Małgorzata Szostak - Szydłowska SSO Aneta Sztukowska SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt I Ca 349/19

UZASADNIENIE

Powódka E. Z. domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 27 grudnia 2010 r. wydanego przez pozwanego (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. i zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 stycznia

2011 r., sygn. akt I.1.Co. 71/11, która następnie wobec utraty przez wierzyciela tego tytułu została nadana ponownie postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. akt I.1.Co. 1801/16 oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swego żądania powódka twierdziła, że roszczenie objęte tytułem wykonawczym uległo przedawnieniu.

Pozwany (...) Bank (...) Spółka Akcyjną z siedzibą w W. wnosila o oddalenie powództwa wskazując, że część świadczenia objętego tytułem wykonawczym, tj. kwota 2.727,57 zł, została już wyegzekwowana, a nadto nie upłynął termin przedawnienia tego roszczenia, gdyż złożony przez niego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności spowodował przerwanie biegu przedawnienia i jego bieg został zawieszony do czasu ukończenia postępowania wywołanego jego wniesieniem. Skoro postanowienie z dnia 25 stycznia 2011 r., sygn. akt I.1.Co. 71/11, nie zostało pozwanemu doręczone, co potwierdza uzasadnienie postanowienia Sądu Rejonowy w Rzeszowie w sprawie sygn. akt I.1.Co. 1801/16 to do przedawnienia nie doszło, gdyż pozwany w dniu 05 września 2017 r. wniósł o wszczęcie egzekucji.

Sąd Rejonowy w Olecku wyrokiem z dnia 20 maja 2019 r., sygn. akt I C 120/19, pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 27 grudnia 2010 roku wydany przez (...) Bank (...) S.A. w W. przeciwko E. Z., zaopatrzone klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie sygn. akt I.1.Co 71/11, która to w następstwie została nadana ponownie na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. wobec utraty przez wierzyciela tego tytułu wykonawczego postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie sygn. akt I.1.Co 1801/16 i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.535,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zasadnicze ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego sprowadzały się do tego, że powódka i poprzednik prawny pozwanego (...) Bank (...) S.A. zawarli w dniu 04 lipca 2007 r. umowę na zakup pojazdu mechanicznego nr (...), która to umowa pismem pozwanego z dnia 25 listopada 2009 r. została powódce wypowiedziana. Na skutek wniosku pozwanego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. postanowieniem z dnia 25 stycznia 2011 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie w sprawie sygn. akt I.1.Co. 71/11 nadał klauzulę wykonalności wystawionemu przez pozwanego bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 27 grudnia 2010 r. nr (...), stwierdzającemu wymagalne zadłużenie powódki z tytułu zawartej umowy kredytu na zakup pojazdu z dnia 4 lipca 2007 r. ustalając górną granicę odpowiedzialności powódki na kwotę 104.974,84 zł.

Sąd Rejonowy ustalił także, że odpis ww. postanowienia w dniu 9 marca 2011 r. doręczono na wskazany we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności adres wierzyciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Odbiór przesyłki sądowej potwierdził podpisem B. M., a na zwrotnym potwierdzeniu odbioru widnieją dwie pieczętki: z datą wpływu (...) sp. z o.o. i (...) Bank (...) S.A.

Pozwany w dniu 15 lutego 2016 r. wezwał powódkę do zapłaty kwoty zadłużenia wynikającego z wypowiedzianej umowy nr (...). Wezwanie ponowiono w dniu 16 marca 2016 r. Następnie w dniu 31 maja 2016 r. wpłynęło do Sądu Rejonowego w Rzeszowie pismo pozwanego o udzielenie informacji, na jakim etapie znajduje się postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 27 grudnia 2010 r. nr (...), w związku z czym ww. Sąd poinformował pozwanego, że w dniu 25 stycznia 2011 r. nadano temu tytułowi klauzulę wykonalności, a odpis postanowienia doręczono wierzycielowi w dniu 9 marca 2011 r.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynikało także, że pozwany złożył wniosek o wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego argumentując, iż nie otrzymał korespondencji w sprawie sygn. akt I.1.Co.71/11, tytuł wykonawczy zaginął. We wniosku podniósł, że w budynku, w którym znajduje się jego siedziba, siedziby ma kilka innych spółek, które w swojej nazwie mają określenie (...). Na skutek powyższego wniosku, postanowieniem z dnia 26 czerwca 2017 r., Sąd Rejonowy w Rzeszowie w sprawie sygn. akt I.1.Co.1801/16 wydał pozwanemu ponownie tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 27 grudnia 2010 r. nr (...) zaopatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 25 stycznia 2011 r. sygn. akt I.1.Co.71/11 w miejsce utraconego.

W dniu 7 września 2017 r. pozwany złożył wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie ww. tytułu wykonawczego do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie, który postanowieniem z dnia 2 listopada 2017 r. uznał się

niewłaściwym i sprawę przekazał Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie. Komornik ten w dniu 30 stycznia 2019 r. dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę powódki.

W powyżej przytoczonych okolicznościach faktycznych Sąd Rejonowy uznał powództwo za uzasadnione w całości. Powołał się przy tym na art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. i przyjął, że zobowiązanie objęte tytułem wykonawczym nie może być egzekwowane, ponieważ doszło do jego przedawnienia. Wskazał, że istotą przedawnienia jest to, że po jego upływie dłużnik może uchylić się od zaspokojenia roszczenia (art. 117 § 2 k.c.). Nadmienił, że zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć (w oryginale uzasadnienia Sądu Rejonowego: lat dziewięć, co Sąd Okręgowy traktował jako oczywistą omyłkę pisarską), a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Wskazał też, że stosownie do treści art. 120 § 1 zd. 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Analizując ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd Rejonowy wskazał, że roszczenie wynikające z umowy na zakup pojazdu mechanicznego nr (...) zawartej przez pozwaną (...) Bank (...) S.A, należy zakwalifikować jako roszczenie związane z prowadzeniem przez bank działalności gospodarczej, które ulegało przedawnieniu po upływie trzech lat od dnia jego wymagalności. Do roszczenia tego objętego bankowym tytułem egzekucyjnym nie znajduje zastosowania termin przedawnienia z art. 125 § 1 k.c., gdyż Sąd nie wydaje orzeczenia stwierdzającego to roszczenie, lecz jedynie nadaje tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. Wskazał, że w związku z wypowiedzeniem ww. umowy przez pozwaną pismem z dnia 25 listopada 2009 r. ze skutkiem na dzień 25 grudnia 2009 r., roszczenie z niej wynikające stało się wymagalne w dniu 25 grudnia 2009 r. i od tej daty zaczął biec 3-letni termin przedawnienia.

Sąd Rejonowy przypomniał, że w dniu 27 grudnia 2010 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a postanowieniem z dnia 25 stycznia 2011 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie w sprawie sygn. akt I.1.Co.71/11 nadał mu klauzulę wykonalności. Wskazał, że odpis ww. postanowienia doręczono pozwanemu dnia 9 marca 2011 roku na wskazany przez niego adres i odbiór przesyłki sądowej potwierdził podpisem B. M. zamieszczając na zwrotnym potwierdzeniu odbioru dwie pieczętki z datą wpływu (...) Sp. z o.o. i (...) Bank (...) S.A. W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał, że ww. postanowienie uprawomocniło się z dniem 17 marca 2011 r. i od tej daty rozpoczął bieg na nowo trzyletni termin przedawnienia.

Sąd Rejonowy nie podzielił stanowiska pozwanego, jakoby nie doszło do uprawomocnienia się postanowienia z dnia 25 stycznia 2011 r., ponieważ ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wyraźnie wynika fakt doręczenia odpisu tego postanowienia pozwanej, o czym świadczą podpis odbiorcy - upoważnionego pracownika oraz dwie pieczętki, w tym pieczętka pozwanej. W ocenie Sądu Rejonowego, nie można było także zgodzić się z pozwanym, iż doszło do błędu w doręczeniu przesyłki sądowej, ponieważ tytuł wykonawczy zaginął na etapie przekazywania korespondencji przez upoważnionego pracownika pozwanej. Podzielił przy tym stanowisko powódki, iż pracownik upoważniony do odbioru pism to taki, do którego obowiązków należy odbieranie pism adresowanych do zatrudniającej go osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej. Upoważnienie może być udzielone także w sposób dorozumiany, zaś skutki uchybień pracownika obciążają adresata. Słusznie także powódka wskazuje, że gdyby pozwany kwestionował skuteczność doręczenia domagałby się wznowienia postępowania z uwagi na pozbawienie możliwości działania, lecz pozwany nie wzruszał postępowania klauzulowego i wniósł o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego.

Dlatego też, zdaniem Sądu Rejonowego, roszczenie pozwanego uległo przedawnieniu z dniem 17 marca 2014 r., a zatem uprawomocnienie postanowienia Sąd Rejonowy w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie sygn. akt I.1.Co.1801/16 w przedmiocie wydania ponownego tytułu wykonawczego ani też wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie przerwały biegu terminu przedawnienia. Przerwanie biegu terminu przedawnienia bowiem z natury rzeczy może odnieść się jedynie do terminu, który biegu jeszcze nie zakończył i czynności, o których mowa w art. 123 k.c., nie mają wpływu na możliwość podniesienia przez dłużnika skutecznie zarzutu przedawnienia w stosunku do roszczeń, których termin przedawnienia już upłynął. Dlatego też Sąd Rejonowy żądanie powódki na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w całości uwzględnił wskazując, że powódka wykazała zaistnienie przesłanek, ze względu na które roszczenie nie może być egzekwowane, gdyż skutecznie podniosła zarzut przedawnienia.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) obciążając pozwanego poniesioną przez powódkę opłatą od pozwu w kwocie 918,- zł i wynagrodzeniem pełnomocnika powódki wraz z opłatą skarbową – 3.617,- zł.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł pozwany. Zaskarżając ten wyrok w części, tj. w zakresie pozbawienia wykonalności szczegółowo opisanego tytułu wykonawczego co do kwoty 2.727,57 zł, zarzucał:

- błędne ustalenia faktyczne, iż przesyłka zawierająca odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie sygn. akt I.1.Co.71/11 została odebrana przez pracownika pozwanego banku, co skutkowało uprawomocnieniem się tego orzeczenia;

- błędne i sprzeczne z ustaleniami Sądu Rejonowego w Rzeszowie ustalenia faktyczne, iż to pozwany utracił tytuł wykonawczy w sytuacji, gdy tytuł ten zaginął w toku przekazywania korespondencji pomiędzy Sądem a siedzibą pozwanego, co nie może skutkować obciążaniem pozwanego kosztami niezawinionej i wyjątkowej sytuacji (art. 102 k.p.c.);

- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 117 k.c. w zw. z art. 125 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że roszczenie objęte bankowym tytułem egzekucyjnym co do kwoty 2.727,57 zł uległo przedawnieniu w sytuacji, gdy na dzień wniesienia pozwu i na dzień orzekania roszczenie to wygasło, gdyż zostało wyegzekwowane w okresie od dnia 06 lutego 2018 r. do dnia 15 lutego 2019 r.

- naruszenie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez uznanie, że roszczenie wyegzekwowane nie może być egzekwowane i tytuł wykonawczy podlega pozbawieniu wykonalności także w wygasłym zakresie;

- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie odniesienia się do twierdzeń pozwanego dotyczących wygaśnięcia zobowiązania co do kwoty 2.727,57 zł.

Powołując się na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zakresie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego co do kwoty 2.727,57 zł i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie żądał uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację powódka wносиła o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego była oczywiście uzasadniona w części dotyczącej merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, bezzasadna zaś w zakresie kosztów procesu.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy w pełni akceptuje i przyjmuje za własne. Istnieje jednak konieczność ich poszerzenia w zakresie zarzutów i twierdzeń apelacji dotyczących wyegzekwowania części objętego tytułem wykonawczym świadczenia (podnoszonych zresztą już przed Sądem Rejonowym, którym Sąd ten nie przypisał właściwego znaczenia), a ponadto Sąd Okręgowy wyraża odmienną ocenę prawną w zakresie żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego co do kwoty 2.727,57 zł.

Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktyczne zasadniczo były pomiędzy stronami bezsporne, a dodatkowo wynikały ze złożonych do akt dokumentów, które Sąd Rejonowy przywołał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Pozwany dysponował tytułem wykonawczym w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 27 grudnia 2010 roku, zaopatrzonego sądową klauzulą wykonalności z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 stycznia 2011 r., sygn. akt I.1.Co 71/11, który to tytuł zaginął i w jego miejsce wydano go ponownie postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie sygn. akt I.1.Co 1801/16. Na podstawie tego

tytułu wykonawczego w dniu 07 września 2017 r. pozwany złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powódce. Postępowanie prowadzone było ostatecznie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy - Woli w Warszawie R. Z. Komornika B. M. (2) za sygn. akt Km (...). Z niezakwestionowanych przez powódkę twierdzeń pozwanego zawartych w odpowiedzi na pozew i w apelacji wynikało, że w toku ww. postępowania egzekucyjnego w okresie od dnia 06 lutego 2018 r. do dnia 15 lutego 2019 r. została od powódki na rzecz pozwanego wyegzekwowana kwota 2.727,57 zł. Twierdzenia te znajdują odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w aktach postępowania egzekucyjnego sygn. Km (...), a zwłaszcza w karcie rozliczeniowej. Tym samym ustalić należało, że opisany w pozwie tytuł wykonawczy został wyegzekwowany do kwoty 2.727,57 zł.

Rzeczywiście podstawą prawną zgłoszonego przez powódkę roszczenia stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Zdarzeniem skutkującym brakiem możliwości egzekwowania zobowiązania jest m.in. przedawnienie roszczenia. Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę prawną Sądu Rejonowego, iż roszczenie objęte opisany w pozwie tytułem wykonawczym przedawniło się z upływem określonego w art. 118 k.c. trzyletniego terminu przedawnienia liczonego od daty uprawomocnienia się postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie sygn. akt I.1.Co.71/11. Złożenie przez pozwanego ww. wniosku w sprawie sygn. akt I.1.Co.71/11 na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.c. skutkowało przerwaniem biegu terminu przedawnienia roszczenia pozwanego wynikającego z zawartej z powódką umowy z dnia 04 lipca 2007 r., wskutek czego termin ten rozpoczął bieg na nowo od daty prawomocnego zakończenia postępowania w ww. sprawie (tj. od daty uprawomocnienia się postanowienia z dnia 25 stycznia 2011 r. - od dnia 17 marca 2011 r.).

Zasadnie Sąd Rejonowy przyjął, że odpis ww. postanowienia skutecznie doręczono pozwanemu dnia 9 marca 2011 roku. Doręczenie to bowiem nastąpiło na wskazany przez niego adres, a odbiór przesyłki sądowej potwierdzony został podpisem osoby o nazwisku B. M. i pieczęcią m.in. pozwanego (...) Bank (...) S.A. oraz ww. datą wpływu. Wbrew zarzutom apelacji nie ma w sprawie znaczenia, czy osoba o nazwisku B. M. była pracownikiem pozwanego czy obowiązki związane z przyjmowaniem kierowanej do pozwanego korespondencji wykonywała na innej podstawie. Rzeczą pozwanego było bowiem zapewnienie sobie warunków organizacyjnych gwarantujących właściwy odbiór korespondencji i to pozwany ponosi odpowiedzialność za działania osoby czynnej w siedzibie swego przedsiębiorstwa i dysponującej pieczęcią pozwanego. Dowolne są zatem twierdzenia pozwanego, że do zagubienia przesyłki zawierającej odpis postanowienia z dnia 25 stycznia 2011 r. sygn. akt I.1.Co.71/11 i tytuł wykonawczy doszło na etapie przekazywania korespondencji pomiędzy Sądem a siedzibą pozwanego. Wprawdzie z treści uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2017 r. wynika, że Sąd ten przyjął, że nastąpiło to na etapie przesyłania korespondencji przez sąd, lecz - w ocenie Sądu Okręgowego - z powyższych względów nie ma podstaw do takiego twierdzenia. Sądy orzekające w niniejszej sprawie nie są też związane treścią uzasadnienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie. Przepis art. 365 k.p.c. nie określa wprost granic przedmiotowych mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia, które należy interpretować sięgając do treści art. 366 k.p.c. i granic powagi rzeczy osądzonej. W konsekwencji moc wiążąca obejmuje tylko te ustalenia, które w związku z podstawą sporu stanowiły przedmiot rozstrzygnięcia, nie są zaś objęte mocą wiążącą inne ustalenia faktyczne i poglądy interpretacyjne, na których oparte zostało prawomocne orzeczenie.

Powyższe oznaczało przyjęcie skuteczności sformułowanego przez powódkę zarzutu przedawnienia roszczenia objętego tytułem wykonawczym. Z utrwalonego i licznie powołanego w uzasadnieniu apelacji orzecznictwa sądowego wynika jednak jednoznacznie, iż w przypadku wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym tytuł ten traci moc i dłużnik traci prawo wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt II CSK 679/13). Sąd Okręgowy w pełni podziela to stanowisko. Analogicznie dzieje się w przypadku tylko częściowego wyegzekwowania świadczenia w postępowaniu egzekucyjnym.

Tytuł wykonawczy w tej części traci moc, gdyż na tytule wykonawczym komornik czyni wzmiankę o wyegzekwowaniu części świadczenia (art. 816 § 1 k.p.c.). Z chwilą ukończenia postępowania egzekucyjnego wierzyciel zostaje pozbawiony prawa dysponowania tytułem wykonawczym, który zatrzymuje się w aktach, a w sytuacji częściowego wyegzekwowania świadczenia, tytuł wykonawczy zwraca się wierzycielowi, zaznaczając jednocześnie w jakim zakresie świadczenie zostało wyegzekwowane. Ponowna egzekucja w tym zakresie (tj. w zakresie wyegzekwowanej części zobowiązania) jest zatem niemożliwa. Zwrot tytułu pozwala wierzycielowi ponownie wszcząć postępowanie, ale tylko w tej części świadczenia, która nie została wyegzekwowana, bowiem egzekucja części już wyegzekwowanej nie podlega ponownemu wykonaniu. Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w egzekwowanej części staje się bezprzedmiotowe.

Z powyższych poczynionych już w postępowaniu apelacyjnym ustaleń faktycznych wynika, iż opisany w pozwie tytuł wykonawczy został wyegzekwowany do kwoty 2.727,57 zł. Dlatego też powództwo co do tej części tytułu wykonawczego (tj. co do do kwoty 2.727,57 zł), nie mogło być uwzględnione, bowiem taka kwota została już od powódki wyegzekwowana, a żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego jest możliwe dopóty, dopóki istnieje w tej części tytuł wykonawczy. W związku ze skutecznym zarzutem przedawnienia egzekwowanego świadczenia, w sytuacji gdy nastąpiła częściowa realizacja zwalczanego w powództwie przeciwegzekucyjnym tytułu wykonawczego, możliwe było uwzględnienie żądania pozbawienia wykonalności tego tytułu tylko w części dotychczas nie zrealizowanej. W części, w jakiej tytuł wykonawczy został wykonany, dłużnikowi może przysługiwać roszczenie odszkodowawcze o zwrot wyegzekwowanego świadczenia. Do zmiany żądania pozwu w tym zakresie w niniejszej sprawie jednak nie doszło.

W związku z powyższym apelacja pozwanego w zakresie zarzutu do naruszenia przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. okazała się uzasadniona co do wyegzekwowanej kwoty.

Mając na uwadze powyższe, wyrok podlegał częściowej zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. W związku ze wskazaną w pozwie wartością przedmiotu sporu (18.348,33 zł) taka zmiana oznaczała, że strona powodowa wygrała proces w 85 %, a przegrała w 15 %, a więc w nieznaczącej części żądania, co na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. uzasadniało obciążenie pozwanego całością poniesionych przez powódkę kosztów procesu i oddaleniem apelacji w części, w jakiej pozwany kwestionował zawarte w wyroku rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego polegające na zasądzeniu z tego tytułu od pozwanego na rzecz powódki kwoty 4.535,- zł (art. 385 k.p.c.).

Z uwagi na częściowe uwzględnienie wniosków i zarzutów apelacji o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym orzeczono stosownie do treści art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. wzajemnie je znosząc.

SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska SSO Alicja Wiśniewska SSO Aneta Ineza Sztukowska